

»Družina pok. Lada Ambrožiča-Novljana« se je žolčno odzvala na moje pisanje, vendar je na njihov žolč težko odgovoriti, saj konkretnije omenjajo le kakšen povsem nepomemben detalj, najpomembnejši podatki v mojem pisanju pa jih očitno ne zanimajo. Uvodoma so zapisali, da kljub bombastičnim podnaslovom nisem mogel najti »niti enega samega resničnega Novljanovega medvojnega greha« in da »vse« moje »pisanje temelji na napačnih in nepreverjenih dejstvih«. Tu bi lahko zavzdihnil »ah in oh« in sklenil »polemiko«. Kaj pa naj s takšnimi diskvalifikacijami?

Pa vendarle se moram odzvati, saj sem opisoval strahotne partizanske zločine, zaradi katerih so mnogi ljudje neizmerno trpeli. Veliko Mavsarjevo družino so partizani zbrisali z obličja Zemlje, Žužemberk, kjer so ljubitelji partizanskih zločinov postavili še en partizanski spomenik, tokrat partizanskemu »heroju« Ladu Ambrožiču-Novljanu, še danes kaže velike rane partizanskega »osvobajanja domovine«, bližnji Ajdovec pa si niti po šestdesetih letih ni opomogel in si nikoli ne bo od strahotnega partizanskega opustošenja tamkajšnje vaške skupnosti (16 umorjenih branil-

cev) in neizmerne zločina – krutege umora 21 fantov in mož na Brezovi Rebri, pri čemer so Ambrožičevi partizani v enem dnevu umorili kar 37 fantov in mož. Vaško skupnost je partizanska drhal uničila v enem navalu. V nekaj urah so uničili tisto, kar se je prej trudoma oblikovalo skozi več stoletij s težkim življenjem, saj borna suhokrajinska zemljica pač ni omogočala razkošnega življenja.

Pri vseh treh velikih zločinih, pri uničenju Ajdovca, pri prvem od mnogih partizanskih uničevalnih napadov na Žužemberk in pri napadu na dvorec Dob pri Mirni, kjer so gubčevci umorili sedem članov Mavsarjeve družine, je neposredno sodelovala Gubčeva brigada, ki ji je takrat poveljeval Lado Ambrožič-Novljan. Po vseh civilizacijskih normah nosi Lado Ambrožič-Novljan krivdo najhujšega kaznivega dejanja (zoper človečnost) – storitve genocida. Bil je poveljnik vojaške skupine, ki je zločine izvajala, in po poveljniški odgovornosti bi moral biti v vsaki pravni državi obsojen na primerno dolgoletno zaporno kazen.

Toda ali Slovenija je pravna država? Za naivne morda. Kako je Slovenija pravna država, sem

lahko dolga leta opazoval na ljubljanskem sodišču, kjer je ta »pravna država« dve desetletji preganjala Vinka Levstika – samo zato, ker je bil domobranec! – in ga na koncu na podlagi povsem izmišljenih tožilskih in sodniških »očitkov« za domnevni uboj dveh partizanov celo obsodila na dvanajst let zapore (Ambrožič ima na grbi življenja najmanj štiridesetih ljudi). Ko sem ob izreku »sodbe« proti Levstiku doživel hud šok, sem sedel za računalnik (prej so Levstika preganjali dvajset let, zdaj pa so mu za pritožbo isti ljudje dovolili le dva tedna) in napisal sedemdeset strani pritožbe (in še dvajset strani dodatkov) in v njej vse neverjetne izmišljije, ki jih je sodni senat zapisal v »sodbi«, »raztrgal« in osmešil. Levstik je pritožbo vložil na višje sodišče, slednjemu pa ni preostalo drugega, kot da je Levstika popolnoma oprostilo (navadno višje sodišče po razveljavitvi sodbe prve stopnje vrne zadevo na prvo stopnjo v vnovično sojenje). Pravni fakulteti sem takrat predlagal, naj Levstikovo »obsodbo« vzamejo v pretres in jo bodočim pravnikom prikažejo kot vzorčni primer bede naše »pravne države«. Prepričan sem, da tega niso storili.

No, o našem sodstvu bi lahko napisal zelo, zelo veliko. Skratka, takšni, kot je bil med vojno Ambrožič, so danes v Haagu. Mimogrede, da Ambrožič ni bil »heroj«? Take nazive so si na veliko podeljevali tisti, ki so v slovenski zgodovini vodili in izvajali največjo morijo. Družina Ambrožič se je na očitke o genocidu na Ajdovcu odzvala le s »frazo«, da bi diskusija o tem »peljala v ponavljanje že stokrat slišane«. Verjetno so s tem mislili na partizanske »pravljice« o junaštvih narodnoosvobodilnih borcev, da so v »boju za svobodo« zelo trpeli in podobne neslanosti. Kdo pa ni takrat zelo trpel?! Še najbolj so trpeli tisoči in tisoči zaradi medvojne komunistične revolucije oziroma partizanskega nasilja.

Škoda da družina Ambrožič ni konkretno navedla, kje in na kakšen način sem v začetku devetdesetih let zapisal, da je Lado Ambrožič-Novljan sodeloval pri povojnih pomorih. Potem ko je ruska Rdeča armada »osvobodila« Prekmurje, je Kardelj tja poslal Ambrožiča in Jožeta Brileja, tista dva torej, ki nosita neposredno odgovornost za genocid na Ajdovcu. V Prekmurju sta ustanovljala novo revolucionarno oblast in ta je prav v tistem času tam »čistila teren« in dala umoriti nekaj najvidnejših Prekmurcev, med njimi Josipa Benka, najpomembnejšega prekmurskega podjetnika. Iz Prekmurja je Ambrožič prišel v Maribor in prav takrat se je tam odvijal največji množični pomor po koncu druge svetovne vojne ne le na slovenskih, ampak na evropskih tleh sploh. V Tezenskem gozdu so dneve in dneve ubijali na tisoče ljudi.

Če Ambrožičevi vsega tega in še marsičesa ne vedo, je razlog verje-

88,3 & 105,1 MHz
ALPSKI VAL
Radio Alpski val
www.alpskival.net
† 05 38 11 886
f 05 38 11 674

RADIO BREŽICE
na 88,9 in 95,9 MHz

tno v »stokrat slišanih« udbokomunističnih in borčevskih pravljicah kot seveda pri naših zgodovinarjih, ki se vseh teh in še mnogih drugih najpomembnejših tem iz naše medvojne in povojne zgodovine izogibajo kot hudič križa.

Ivo Žajdela, Ljubljana